

DECIZIE

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Lidia Sanduța,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Lidia Sanduța împotriva Oxanei Pavel cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, a fost casată hotărârea din 04 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii și împotriva încheierii din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea depusă de către Oxana Pavel (Bucșan) cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost repusă Oxana Pavel (Bucșan) în termenul legal de declarare a apelului,

constată:

La 18 iunie 2018 Lidia Sanduța a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oxanei Pavel cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 31 martie 2014, între ea și pârâtă a fost încheiat contractul de împrumut, prin care ultima a împrumutat de la ea suma de 6200 de Euro.

A menționat că, contractul de împrumut enunțat a fost autentificat de către notarul public, Irina Buză în prezența părților.

A susținut că, conform contractului de împrumut enunțat, pârâta s-a obligat să restituie suma împrumutată până la 30 iunie 2014, termen stabilit de comun acord al părților.

A afirmat că, deși termenul contractului de împrumut enunțat a expirat la 30 iunie 2014, nu a fost întreprinsă nici o acțiune din partea pârâtei pentru executarea benevolă a obligației de restituire a sumei împrumutate, iar urmare a convorbirilor telefonice promitea restituirea împrumutului.

A solicitat încasarea de la pârâtă a sumei împrumutate în mărime de 6200 de Euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 4267,96 de Euro și a taxei de stat în sumă de 6518,05 lei.

Prin hotărârea din 04 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de către Lidia Sanduța și au fost încasate de la Oxana Pavel în beneficiul Lidiei Sanduța datoria în sumă de 6200 de Euro, dobânda de întârziere în sumă de 4267,96 de Euro și taxa de stat în sumă de 6518,05 lei, în total suma de 10467,96 de Euro sau echivalentul în monedă națională cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației și 6518,05 lei.

Prin încheierea din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea depusă de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, cu privire la repunerea în termenului de declarare a apelului și a fost repusă Oxana Pavel (Bucșan) în termenul legal de declarare a apelului.

Prin decizia din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Lidia Sanduța a fost respinsă ca tardivă.

La 04 martie 2020 Lidia Sanduța a declarat recurs împotriva deciziei și încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și încheierii instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, încheierea instanței de apel este una abuzivă, deoarece alegațiile Oxanei Pavel (Bucșan) precum că, nu a știut despre procesul judiciar și emiterea hotărârii urmau a fi apreciate critic de instanța de apel, or, din materialul probator rezultă cu certitudine că, prima instanță și-a executat obligația legală de citare a acesteia, în conformitate cu prevederile art. 108 CPC, iar omiterea termenului fără temei legal nu poate constitui temei de repunere în termen.

A menționat că, în conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului se calculează nu de la momentul comunicării dispozitivului hotărârii, nu de la data depunerii cererii de a face cunoștință cu dosarul civil, dar de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Respectiv, aceste prevederi legale sunt aplicabile atât pentru partea, care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea, care a fost absentă.

A susținut că, intimata urma să depună cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe până la 04 martie 2019, însă a depus cererea de apel la 13 mai 2019.

A afirmat că, la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe din 04 februarie 2019, intimata nu a participat, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 04 februarie 2019.

A relevat că, din materialele dosarului se atestă cu certitudine că, intimata nu a participat nici la ședința de judecată din 24 septembrie 2018, înmânarea citației nefiind posibilă din cauza că, destinatarul este necunoscut, iar pentru ședința de judecată din 04 februarie 2019 a fost citată public, citația fiind publicată în Monitorul Oficial al RM nr. 486-498 din 21 decembrie 2018.

A declarat că, intimata, în susținerea cererii cu privire la repunerea în termen, nu a prezentat argumente valabile și întemeiate privind omiterea termenului de

declarare a apelului, iar faptul aflării acesteia la data pronunțării hotărârii contestate peste hotarele Republicii Moldova nu constituie temei de repunere a apelului în termen, or, termenul de atac începe să curgă de la data pronunțării dispozitivului hotărârii indiferent dacă părțile au fost prezente la pronunțarea acestuia.

A notat că, intimata a prezentat instanței de apel extrasul din Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră din 02 mai 2019, din care rezultă că, în perioada 29 ianuarie – 05 februarie 2019 s-a aflat peste hotarele RM, însă acest fapt nu demonstrează imposibilitatea acesteia de a-și exercita dreptul de a depune cerere de apel în interiorul termenului de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe. Or, până la 29 ianuarie 2019 intimata s-a aflat în țară, iar citația a fost publicată în Monitorul Oficial al RM la 21 decembrie 2018.

A specificat că, la citirea publică a intimății au fost respectate prevederile art.108 CPC, or, ea a întreprins toate măsurile pentru a cunoaște locul de aflare a intimății, dar fără succes.

A invocat că, din conținutul ordonanței privind pornirea urmăririi penale din 27 iulie 2018 rezultă clar că, intimata cunoștea despre litigiu civil, a recunoscut datoria și a promis că, o va achita conform unui grafic stabilit cu ea. Mai mult ca atât, în cauza penală pornită în privința intimății a fost efectuată confruntarea între aceasta și ea la 21 septembrie 2018, chiar în ajunul ședinței de judecată din 24 septembrie 2018, intimata fiind informată despre litigiul civil, care derula concomitent cu cauza penală.

A relatat că, nu este plauzibil argumentul invocat de către intimată precum că, ea trebuia să cunoască despre adresa, unde locuiește, deoarece în dispozitivul ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a Oxanei Pavel din 05 noiembrie 2018 se conțin toate datele de identificare a acesteia. Or, pe de o parte, la data dispunerii citării publice a intimății în ședința din 24 septembrie 2018, ordonanța enunțată încă nu exista, iar pe de altă parte, ea a aflat despre această ordonanță doar din cererea de apel nemotivată.

A menționat că, pentru a constata cu certitudine domiciliul intimății au fost efectuate două interpelări la Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și evidență a populației, Direcția generală acte de identitate la 08 noiembrie 2017 și 11 noiembrie 2018, prin care s-a confirmat adresa de domiciliu a intimății ca fiind una constantă.

A susținut că, contractul de locațiune a imobilului amplasat pe str. Nicolae Costin,44/1, ap. 53, mun. Chișinău, prezentat de către intimată, datat cu 12 martie 2018 și cu termenul de valabilitate până la 12 martie 2019 (care deja este expirat) a fost încheiat nu cu intimata, dar între locatorul Sergiu Ciobanu și locatarul Alecberov Rovșan, nefiind înregistrat acest contract la Serviciul Fiscal de Stat. Mai mult ca atât, intimata nu a prezentat nici un bon fiscal, care ar confirma veridicitatea contractului și faptul că, a locuit acolo în tot acest timp.

A considerat că, admiterea spre examinare a unui apel tardiv are un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și încălcă dreptul său la un proces echitabil, or, jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului statuează că, înrăutățirea unei

situații juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție sau care ar fi trebuit să devină irevocabilă dacă termenul de prescripție s-ar fi aplicat, este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (hotărârea din 18 iunie 2008 pe cauza SRL Dacia versus Moldova, cererea nr.3052/04, § 77).

A afirmat că, la 11 noiembrie 2015 și repetat la 03 iulie 2016 a depus la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cereri cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești privind încasarea de la Oxana Bucșan a datoriei în sumă de 6200 de Euro, iar prin încheierile din 13 noiembrie 2015 și, respectiv, din 08 iulie 2016 ale Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost refuzată primirea cererilor.

Drept urmare, a considerat că, în cazul dat se aplică prevederile art. 277 alin.(1) lit. a) din Codul civil, în vigoare la acel moment, conform cărora cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit. Or, în interpretarea corectă a normei de drept enunțate este de înțeles că, întreruperea termenului de prescripție înseamnă că, timpul care s-a scurs până la împrejurarea, ce a servit temei de întrerupere, nu se ia în considerare. După întrerupere termenul de prescripție începe să curgă din nou pentru un termen deplin, prevăzut de lege pentru categoria dată de pretenții. Timpul scurs până la întrerupere nu se ia în calcul.

De asemenea, a considerat că, concluzia instanței de apel privind respingerea acțiunii ca tardivă este ilegală, or, cererea de chemare în judecată depusă de către ea la 18 iunie 2018 este în interiorul termenului de prescripție extinctivă, care ar fi expirat cel puțin la 13 noiembrie 2018 (trei ani din data întreruperii termenului de prescripție prin înaintarea cererii cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești).

A invocat că, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra acestor circumstanțe, deși au fost reflectate în referința depusă în instanța de apel la 24 iunie 2019.

A relevat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece instanța de apel greșit a concluzionat că, actele de recunoaștere a unei obligații (datorii) de către debitor ca și temeiuri de repunere în termenul de prescripție urmează a fi efectuate de către debitorul obligației în cadrul relațiilor civile, nu în cadrul unor raporturi juridico-penale.

A menționat că, pct. 9 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 24 decembrie 2010 cu privire la unele chestiuni referitoare la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației la soluționarea litigiilor legate de contractele de împrumut, modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 35 din 04 decembrie 2017, prevede că, necunoașterea datoriei de către împrumutat, consemnată în explicațiile oferite organului de poliție, procuraturii sau în procesul-verbal al ședinței de judecată, semnat de către împrumutat, confirmă valabilitatea contractului de împrumut, indiferent de suma împrumutului.

A susținut că, anume recunoașterea de către intimată a datoriei în cadrul cauzei penale constituie circumstanță relevantă cauzei, care cade sub incidența prevederilor art. 277 alin. (1) lit. b) din Codul civil și servește temei de curgere a unui nou termen de prescripție extinctivă.

Prin notificarea din 23 martie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Oxanei Pavel copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă ultima nu și-a valorificat acest drept și nu a depus

referință (f. d. 190).

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 08 iulie 2020 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei și încheierii instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri sub formă de încheiere de restituire a apelului din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. g) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel, cu pronunțarea unei încheieri de restituire a cererii de apel dacă există temeiurile prevăzute la art. 369.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Lidia Sanduța a solicitat încasarea de la Oxana Pavel a sumei împrumutate în mărime de 6200 de Euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 4267,96 de Euro și a taxei de stat în sumă de 6518,05 lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii depuse de către Lidia Sanduța, încasând de la Oxana Pavel în beneficiul Lidiei Sanduța datoria în sumă de 6200 de Euro, dobânda de întârziere în sumă de 4267,96 de Euro și taxa de stat în sumă de 6518,05 lei, în total suma de 10467,96 de Euro sau echivalentul în monedă națională cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației și 6518,05 lei.

La 13 mai 2019 Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, a declarat apel nemotivat, iar la 11 iunie 2019 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen și admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin încheierea din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea depusă de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, cu privire la repunerea în termenului de declarare a apelului și a fost repusă Oxana Pavel (Bucșan) în termenul legal de declarare a apelului, iar prin decizia din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Lidia Sanduța a fost respinsă ca tardivă.

La caz, se reține că, instanța de apel, examinând cererea depusă de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului, a stabilit că, Oxana Pavel nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe, iar din materialele dosarului rezultă că, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost recepționat de către aceasta la 22 aprilie 2019.

Instanță de recurs consideră că, această soluție este prematură, iar raționamentul instanței de apel de a admite cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului este în contradicție cu prevederile art. 116 CPC și probatoriul din dosar.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Actele cauzei denotă faptul că, Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, a invocat că, citarea publică a sa în prima instanță a fost efectuată cu vicii de procedură (nu au existat dovezi, ce ar confirma că, nu se cunoaște locul său de aflare); Lidia Sanduța cunoștea sau trebuia să cunoască locul său de aflare din actele oficiale ale cauzei penale, în care era parte vătămată, iar ea era bănuit; Lidia Sanduța putea să găsească sau să o anunțe prin intermediul avocatului său despre data și ora ședinței de judecată; într-adevăr nu a știut despre această cauză civilă, la data pronunțării dispozitivului hotărârii nefiind în țară; a aflat despre existența hotărârii primei instanțe la 15 aprilie 2019.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului se calculează nu de la momentul comunicării dispozitivului hotărârii, nu de la data depunerii cererii de a face cunoștință cu dosarul civil, dar de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Respectiv, aceste prevederi legale sunt aplicabile atât pentru partea, care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea, care a fost absentă.

Intimata Oxana Pavel urma să depună cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe până la 06 martie 2019, însă a depus cererea de apel la 13 mai 2019.

Din materialele dosarului rezultă că, la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe din 04 februarie 2019, intimata nu a participat, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 04 februarie 2019.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, intimata nu a participat nici la ședința de judecată din 24 septembrie 2018, înmânarea citației nefiind posibilă din cauza că, destinatarul este necunoscut (f. d. 30), iar pentru ședința de judecată din 04 februarie 2019 a fost citată public, citația fiind publicată în Monitorul Oficial al RM nr. 486-498 din 21 decembrie 2018 (f. d. 34, 37, 38).

La actele cauzei a fost anexat extrasul din Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră din 02 mai 2019, din care rezultă că, în perioada 29 ianuarie – 05 februarie 2019 Oxana Pavel s-a aflat peste hotarele RM (f. d. 69, 70), însă acest fapt nu demonstrează imposibilitatea acesteia de a-și exercita dreptul de a depune cerere de apel în interiorul termenului de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului

hotărârii primei instanțe. Or, până la 29 ianuarie 2019 intimată s-a aflat în țară, iar citația a fost publicată în Monitorul Oficial al RM la 21 decembrie 2018.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, nu este plauzibil nici argumentul invocat de către intimată precum că, recurenta trebuia să cunoască despre adresa, unde locuiește, deoarece în dispozitivul ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a Oxanei Pavel din 05 noiembrie 2018 se conțin toate datele de identificare a acesteia. Or, la data dispunerii citării publice a intimății pentru ședința de judecată din 24 septembrie 2018, ordonanța enunțată încă nu exista.

Mai mult ca atât, actele cauzei denotă faptul că, pentru a constata cu certitudine domiciliul intimății, reprezentantul recurente Lidia Sanduța, avocatul Angela Dolea s-a adresat la Direcția generală acte de identitate a Departamentului înregistrare și evidență a populației, iar ultima a informat-o că, conform datelor din Registrul de stat al populației, Oxana Pavel (Bucșan) este înregistrată la domiciliu în Republica Moldova pe adresa: xxxx (f. d. 10, 35).

La caz, instanța de recurs mai reține și art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) CPC, conform cărora participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Astfel, pentru a fi repus în termenul de declarare a apelului, Oxana Pavel urma să prezinte probe concludente, care ar demonstra imposibilitatea executării în termen a actului de procedură. Asemenea probe la moment în materialele dosarului nu se regăsesc.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, instanța de apel neîntemeiat a admis cererea depusă de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, cu privire la repunerea în termenului de declarare a apelului și a fost repusă Oxana Pavel în termenul legal de declarare a apelului.

Or, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și în așa mod ar implica încălcarea principiului securității raporturilor juridice.

În hotărârea pronunțată în cauza Ponomaryov versus Ucraina (03 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Reglementări similare au fost statuate de către înalta Curte și în cauzele Ceachir versus Moldova, Popov versus Moldova, Melnic versus Moldova, în care s-a menționat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de

depunere de către părți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat dreptul la un proces echitabil.

Curtea a admis că, revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia și încheierea instanței de apel și de a pronunța o nouă hotărâre, prin care cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului de respins, iar apelul declarat de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, de restituit.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. g) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Lidia Sanduța.

Se casează decizia din 11 decembrie 2019 și încheierea din 11 iunie 2019 ale Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Lidia Sanduța împotriva Oxanei Pavel cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și se pronunță o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care:

Se respinge cererea depusă de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan, cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

Se restituie apelul declarat de către Oxana Pavel, reprezentată de către avocatul Petru Balan.

Decizia este irevocabilă.

Președinte ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Mariana Pitic